Rok II.

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

Nr. 11. **Warszawa, dnia 15 listopada 1933 r.**

Prenumeratę (w Warszawie zł. 12 rocznie, poza Warszawą zł. 16) przyjmuje wyłącznie Księgarnia Rolnicza w Warszawie, ul. Mazowiecka 10.

TREŚĆ:

USTAWY I ROZPORZĄDZENIA:

Str.

174. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 9 października 1933 r. w sprawie przeznaczenia mienia b. rosyjskich państwowych Banków Ziemskich: Włościańskiego i Szlacheckiego (Dz. U. R. P. z dn. 11.X.33 r. Nr. 79, poz. 559) . . . 471

175. Obwieszczenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 października 1933 r. o sprostowaniu błędu w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 29 września 1933 r. w sprawie zniżki przerachowania niektórych długów rentownych (Dz. U. R. P. z dn. 20.X. 1933 r. Nr. 81, poz. 597) 473

176. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o przeprowadzeniu meljoracji przy dokonywanej przez urzędy ziemskie przebudowie ustroju rolnego. (Dz. U. R. P. z dn. 29.X.33 r. Nr. 84, poz. 620). 473

177. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. w sprawie zmiany ustawy z dnia 13 marca 1929 r. o umowach sprzedaży lub przyrzeczenia sprzedaży nieruchomości ziemskich na obszarze sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie. (Dz. U. R. P. z dn. 29.X.33 r. Nr. 84, poz. 626). 476

178. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. w uzupełnieniu ustawy z dnia 21 czerwca 1921 r.

w przedmiocie rewizji likwidacji serwitutów pastwiskowych w dobrach b. komory arcyksiążęcej na Śląsku Cieszyńskim (Dz. U. R. P. z dn. 29.X.33 r. Nr. 84, poz. 630). 477

179. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o zespoleniu urzędów ziemskich z władzami administracji ogólnej i organizacji komisyj ziemskich (Dz. U. R. P. z dn. 30.X.33 r. Nr. 85 poz. 635). 479

180. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 26 października 1933 r. w sprawie zmiany w rozporządzeniu o ustaleniu siedzib i właściwości terytorjalnej powiatowych urzędów ziemskich (Dz. U. R. P. z dn. 30.X.33 r. Nr. 87, poz. 674). 485

181. Wykaz ustaw i rozporządzeń 485

OKÓLNIKI I PISMA OKÓLNE.

182. Zarządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 14 października 1933 r. Nr. Fk. I. 6. 1634/33 w sprawie konwertowania pożyczek, nieskonwertowanych na zasadzie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1927 r. . . . 487

183. Pismo okólne M. R. i R. R. Nr. Fk. I-1-623/33 z dnia 6 lipca 1933 r., w sprawie hipotecznego zabezpieczenia pożyczek inwestycyjnych z funduszu zapomóg i kredytu ulgowego . . 489

184. Pismo okólne M. R. i R. R. Nr. Fk. I-5-1269/33 z dn. 10 sierpnia 1933 r. w sprawie przenoszenia do dłuższego okresu umorzenia reszty ceny kupna i należności z pożyczek w okresie ulgowym 490

185. Pismo okólne M. R. i R. R. Nr. Fk. VII. 1519/33 z dn. 14 października 1933 r. w sprawie zmiany instrukcji Ministra Reform Rolnych z dn. 21.VI.1932 r. o przyznaniu pomocy kredytowej w budulcu 491

186. Pismo okólne M. R. i R. R. Nr. Fk. I-1/1514/33 z dnia 23 października 1933 r. w sprawie hipotecznego zabezpieczenia pożyczek z funduszu zapomóg i kredytu ulgowego. 492

187. Pismo okólne M. R. i R. R. Nr. M. V-2b/21 z dnia 26 października 1933 r. w sprawach wodno-prawnych 493

SKOROWIDZ RZECZOWY.

FUNDUSZ OBROTOWY REFORMY ROLNEJ.

poz. 174 przeznaczenie mienia b. rosyjskich państw. banków Włościańskiego i Szlacheckiego 471

HIPOTECZNE ZABEZPECZENIE

poz. 183 i 186 pożyczek inwestycyjnych z funduszu zapomóg i kredytu ulgowego . . . . 489 i 492

KOMISJE ZIEMSKIE.

poz. 179 organizacja komisyj ziemskich 479

KONWERSJA POŻYCZEK

poz. 182 konwersja pożyczek nieskonwertowanych na mocy rozporządzenia Rady Ministrów z 1.IV.1927 r. . 487

MELJORACJE

poz. 176 zmiana rozporz. Prezydenta R. P. z 16.III. 1928 r. . 473

POMOC KREDYTOWA W BUDULCU

poz. 185 zmiana instrukcji Ministra Reform Rolnych z 21.VI. 1932 r. 491

PRZERACHOWANIE DŁUGÓW RENTOWYCH

poz. 175 sprostowanie błędu w rozp. Rady Ministrów z dn. 29.IX. 1933 r. 473

SŁUŻEBNOŚCI

poz. 178 serwituty pastwiskowe w b. Komorze Cieszyńskiej . 477

ULGI KREDYTOWE

poz. 184 przenoszenie do dłuższego okresu umorzenia reszty ceny kupna 490

UMOWY SPRZEDAŻY

poz. 177. zmiana ustawy z 13.III.1929 r. 476

URZĘDY ZIEMSKIE

poz. 179 zespolenie urz. ziemsk. z władzami administracji ogóln. 479
poz. 180 ustalenie siedzib i właściwości terytor. powiat. urz. ziemskich 485

WODNE SPRAWY

poz. 187 sprawy wodno-prawne 493

174.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 9 października 1933 r.

w sprawie przeznaczenia mienia b. rosyjskich państwowych Banków Ziemskich: Włościańskiego i Szlacheckiego.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 25 marca 1933 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 249) postanawiam, co następuje:

Art. 1. Wszelkie mienie b. rosyjskich państwowych Banków Ziemskich: Włościańskiego i Szlacheckiego z jego odrębnym

wydziałem przeznacza się na rzecz części kredytowej Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 26, poz. 236).

Art. 2. Ani z tytułu przejęcia mienia wymienionego w art. 1, ani z jakiegokolwiek innego tytułu Skarb Państwa i nabywcy jego praw nie ponoszą odpowiedzialności wobec posiadaczy świadectw, obligacyj i listów zastawnych, emitowanych przez wymienione wyżej Banki, oraz wobec innych wierzycieli tych Banków.

Art. 3. Z mienia, wymienionego w art. 1, Fundusz Obrotowy Reformy Rolnej pokryje zobowiązania Skarbu Państwa wobec Państwowego Banku Rolnego, przewidziane w art. 3 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o konwersji niektórych pożyczek w listach zastawnych Państwowego Banku Rolnego i niektórych zobowiązań wobec Skarbu Państwa na pożyczki z części kredytowej Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 266).

Art. 4. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Ministrowi Skarbu.

Art. 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:
J. Jędrzejewicz

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski.*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Nakoniecznikow-Klukowski

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*

Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*

Minister Poczt i Telegrafów: *Kaliński.*

(Dz. U. R. P. z dn. 11.X. 1933 r. Nr. 79, poz. 559).

175.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 14 października 1933 r.

o sprostowaniu błędu w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 29 września 1933 r. w sprawie zniżki przerachowania niektórych długów rentowych.

Na podstawie art. 6 lit. c) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1927 r. w sprawie wydawania Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 3, poz. 18) w brzmieniu art. 4 ustawy z dnia 12 lutego 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 13, poz. 89) prostuję następujący błąd w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 29 września 1933 r. w sprawie zniżki przerachowania niektórych długów rentowych (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 532):

w § 2 powyższego rozporządzenia, w wierszu czwartym od góry, zamiast wyrazu „spadkobierców“ wstawić należy wyraz „spadkodawców“.

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski.*

(Dz. U. R. P. z dn. 20.X. 1933 r. Nr. 81, poz. 597)*).

176.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 27 października 1933 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o przeprowadzaniu meljoracji przy dokonywanej przez urzędy ziemskie przebudowie ustroju rolnego.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 25 marca 1933 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 249) postanawiam, co następuje:

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r o przeprowadzaniu meljoracji przy dokonywanej przez urzędy ziemskie przebudowie ustroju rolnego (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 320) wprowadza się zmiany następujące:

---

*) Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 29.IX. 1933 r. zamieszczone zostało w Nr. 10 Dz. U. M. R. i R. R. str. 460 (Red.).

1) w art. 1 w cz. 1 p. c) skreśla się wyrazy: „za zgodą wojewódzkiej władzy administracji ogólnej"; cz. 2 tegoż artykułu skreśla się;

2) art. 4 skreśla się;

3) art. 6 otrzymuje brzmienie następujące:

„Tytułem zwrotu kosztów za wykonanie prac, wymienionych w art. 1 i art. 13, pobierane będą od właścicieli gruntów opłaty, które określać będzie Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Skarbu w drodze rozporządzeń";

4) art. 7 skreśla się;

5) w art. 8 w ust. 1 skreśla się wyrazy: „na rzecz wykonawców" oraz skreśla się ustęp drugi tego artykułu w brzmieniu, ustalonem w art. 29 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o unormowaniu właściwości władz i trybu postępowania w zakresie administracji rolnictwa i reform rolnych (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 622);

6) art. 9 skreśla się;

7) w art. 10 po wyrazach: „projektów technicznych" wstawia się średnik; dalsza część zdania otrzymuje brzmienie następujące: „w przypadkach zaś szczególnie zasługujących na uwzględnienie może Minister Rolnictwa i Reform Rolnych zwolnić częściowo lub w całości również od opłat za wykonanie robót"; na końcu tegoż artykułu dodaje się zdanie następujące: „Zasady zwalniania od tych opłat ustali Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Skarbu";

8) art. 11 skreśla się;

9) art. 12 skreśla się;

10) w art. 13 w zdaniu pierwszem skreśla się wyrazy: „Do czasu utworzenia spółek wodnych" oraz skreśla się zdanie drugie;

11) art. 14 otrzymuje brzmienie następujące:

„1) Dokonanie studjów i prac wstępnych (ekspertyza, projekt techniczny) zarządza okręgowy urząd ziemski. Projekt techniczny będzie przedstawiony stronom oraz osobom interesowanym, celem wypowiedzenia się co do zaprojektowanych prac. Po rozpatrzeniu zgłoszonych w wyznaczonym terminie zarzutów i żądań okręgowy urząd ziemski wyda decyzję o zatwierdzeniu projektu i przystąpieniu do robót na gruncie.

2) Osobami interesowanemi w rozumieniu cz. 1 mogą być w szczególności osoby, które mogłyby ponieść szkody wskutek wykonania projektu. Osobom interesowanym służy narówni z właścicielami gruntów objętych pracami i innemi stronami prawo odwołania od decyzji okręgowego urzędu ziemskiego o przystąpieniu do robót wykonawczych.

3) Zatwierdzenie projektów technicznych w trybie rozporządzenia niniejszego zastępuje pozwolenie wodno-prawne, przewidziane w ustawie wodnej; postępowanie wodno-prawne

w sprawie projektów, zatwierdzanych w trybie rozporządzenia niniejszego, wszczynane będzie jedynie wskutek zgłoszenia roszczeń przez osoby interesowane i ograniczy się do rozprawy i orzeczenia co do tych roszczeń; orzeczenie to nie może zmienić zatwierdzonego projektu technicznego.

4) Przy wykonywaniu robót konserwacyjnych urzędy ziemskie nie są obowiązane do sporządzania projektów technicznych i przedstawiania ich stronom oraz osobom interesowanym; decyzje o wykonaniu robót konserwacyjnych są ostateczne";

12) w art. 17 po wyrazach końcowych kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się zdanie następujące: „jeżeli jednak w związku z pracami, wymienionemi w art. 1, zajdzie potrzeba objęcia temi pracami gruntów, położonych poza obszarem, objętym przebudową ustroju rolnego, przepisy rozporządzenia niniejszego stosuje się również do tych gruntów";

13) art. 18 skreśla się.

Art. 2. Upoważnia się Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych do ogłoszenia w drodze obwieszczenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitego tekstu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o przeprowadzaniu meljoracji przy dokonywanej przez urzędy ziemskie przebudowie ustroju rolnego (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 320) z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych późniejszemi przepisami prawnemi oraz rozporządzeniem niniejszem i z zastosowaniem nowej numeracji artykułów.

Art. 3. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z interesowanymi ministrami.

Art. 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów i Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: *J. Jędrzejewicz*
Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*
Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*
Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*
Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*
Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *Nakoniecznikow-Klukowski*
Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*
Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*
Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*
Minister Poczt i Telegrafów: *Kaliński.*

(Dz. U. R. P. z dn. 29.X. 1933 r. Nr. 84, poz. 620).

177.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 27 października 1933 r.

w sprawie zmiany ustawy z dnia 13 marca 1929 r. o umowach sprzedaży lub przyrzeczenia sprzedaży nieruchomości ziemskich na obszarze sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 25 marca 1933 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 249) postanawiam, co następuje:

Art. 1. W ustawie z dnia 13 marca 1929 r. o umowach sprzedaży lub przyrzeczenia sprzedaży nieruchomości ziemskich na obszarze sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 246) po art. 9 dodaje się art. 9a w brzmieniu następującem:

„Art. 9a. 1) Wszczęcie lub prowadzenie egzekucji z nieruchomości nie stanowi przeszkody do wytoczenia powództwa na podstawie ustawy niniejszej, a wytoczenie tego powództwa nie przeszkadza wszczęciu lub dalszemu prowadzeniu egzekucji z nieruchomości.

2) W razie prowadzenia egzekucji z nieruchomości sąd może zabezpieczyć powództwo, wytoczone na podstawie ustawy niniejszej, wyłącznie przez ostrzeżenie, które ma ten skutek, że na nabywcę z licytacji, odbytej po wniesieniu ostrzeżenia, przechodzą wszelkie prawa i obowiązki, jakie miał poprzedni właściciel względem powoda, bez naruszenia jednak praw wierzycieli uprzywilejowanych i hipotecznych, którzy utrzymali się w cenie kupna; przepis ten obowiązuje również, gdy nieruchomość przejdzie w wyniku licytacji na rzecz instytucji kredytu długoterminowego. Ostrzeżenie powyższe w stosunku do nieruchomości, wystawionych na licytację przez instytucję kredytu długoterminowego, korzystającą z przywileju przeprowadzania egzekucji we własnym zakresie, ma skutki, przewidziane wyżej, jedynie w razie wniesienia go do hipoteki co najmniej na dwadzieścia dni przed dniem licytacji.

3) Jeżeli nieruchomość nie ma urządzonej hipoteki, ostrzeżenie hipoteczne zastępuje postanowienie sądu, zabezpieczające powództwo przez to, że na nabywcę z licytacji przechodzą prawa i obowiązki, wymienione w ustępie poprzedzającym. W tym przypadku skutki, związane z ostrzeżeniem w myśl ustępu poprzedzającego, następują z chwilą doręczenia przez powoda wypisu postanowienia organowi, prowadzącemu egzekucję.

Art. 2. Z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego uprzednio wydane decyzje sądów, zabezpieczające powódz-

twa, wytoczone na podstawie ustawy z 13 marca 1929 r. o umowach sprzedaży lub przyrzeczenia sprzedaży nieruchomości ziemskich na obszarze sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 246), przez wstrzymanie licytacji oraz ostrzeżenia hipoteczne, wpisane na podstawie tych decyzyj, nie stanowią przeszkody do przeprowadzenia licytacji, lecz tylko powodują skutki, przewidziane w art. 9a ust. 2, wprowadzonym do tej ustawy rozporządzeniem niniejszem. O skutkach powyższych organ, przeprowadzający licytację, poda po jej wywołaniu do wiadomości obecnych.

Art. 3. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów i Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:
J. Jędrzejewicz
Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*
Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*
Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*
Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*
Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Nakoniecznikow-Klukowski
Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*
Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*
Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*
Minister Poczt i Telegrafów: *Kaliński.*

(Dz. U. R. P. z dn. 29.X. 1933 r. Nr. 84, poz. 626).

178.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 27 października 1933 r.

w uzupełnieniu ustawy z dnia 21 czerwca 1921 r. w przedmiocie rewizji likwidacji serwitutów pastwiskowych w dobrach b. Komory arcyksiążęcej na Śląsku Cieszyńskim.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 25 marca 1933 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej

do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 249) postanawiam, co następuje:

Art. 1. W art. 2 ustawy z dnia 21 czerwca 1921 r. w przedmiocie rewizji likwidacji serwitutów pastwiskowych w dobrach b. Komory arcyksiążęcej na Śląsku Cieszyńskim (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 373) w brzmieniu, ustalonem art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 127), dodaje się na końcu ustęp następujący:

„4) Wynagrodzenie dodatkowe w gotowiźnie, ciążące na Administracji Lasów Państwowych, jako następczyni b. Komory Cieszyńskiej, będzie uiszczone w trzech równych ratach, z których pierwsza płatna będzie bezzwłocznie po zorganizowaniu zrzeszenia spółek szałaśniczych, druga — po upływie kwartału, trzecia—po upływie pięciu kwartałów od dnia uiszczenia pierwszej raty“.

Art. 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: *J. Jędrzejewicz*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *Nakoniecznikow-Klukowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*

Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*

Minister Poczt i Telegrafów: *Kaliński.*

(Dz. U. R. P. z dn. 29.X. 1933 r. Nr. 84, poz. 630).

179.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 27 października 1933 r.

o zespoleniu urzędów ziemskich z władzami administracji ogólnej i organizacji komisyj ziemskich.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i art. 1 lit. b) ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 165) postanawiam, co następuje:

Zasady zespolenia.

Art. 1. Sprawy administracji reform rolnych włącza się do zakresu działania wojewodów i starostów stosownie do postanowień rozporządzenia niniejszego.

Art. 2. (1) Sprawy administracji reform rolnych będą załatwiane we władzach administracji ogólnej (art. 1) na zasadach, ustalonych w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86).

(2) Sprawy funduszu obrotowego reformy rolnej załatwiane będą w urzędzie wojewódzkim łącznie ze sprawami administracji reform rolnych.

(3) Wszyscy urzędnicy, załatwiający we władzach administracji ogólnej sprawy administracji rolnictwa i reform rolnych, z wyjątkiem urzędników kancelaryjnych, są urzędnikami fachowymi w rozumieniu art. 33 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86).

(4) W sprawach administracji reform rolnych, dotyczących obszaru, położonego w dwu lub więcej powiatach, względnie województwach, właściwy będzie starosta, względnie wojewoda, wyznaczony w każdym poszczególnym przypadku przez władzę bezpośrednio wyższą.

Komisje ziemskie.

Art. 3. (1) Ustanawia się przy Ministrze Rolnictwa i Reform Rolnych Główną Komisję Ziemską.

(2) Główna Komisja Ziemska rozpoznaje odwołania, wniesione od orzeczeń wojewódzkich komisyj ziemskich (art. 6);

może ona jednak zaskarżone orzeczenie wojewódzkiej komisji ziemskiej zmienić lub znieść z urzędu również w części niezaskarżonej, jeżeli orzeczenie to narusza przepisy prawa.

Art. 4. (1) Prezesem Głównej Komisji Ziemskiej jest z urzędu Minister Rolnictwa i Reform Rolnych.

(2) W zastępstwie Ministra przewodniczy na posiedzeniu Komisji i reprezentuje Komisję nazewnątrz wiceprezes Głównej Komisji Ziemskiej.

(3) Przewodniczyć na posiedzeniach Komisji może również zastępca wiceprezesa Głównej Komisji Ziemskiej, wyznaczony przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 5. (1) W skład Głównej Komisji Ziemskiej prócz przewodniczącego wchodzą z głosem stanowczym:

a) jeden członek lub jego zastępca, delegowani przez Ministra Sprawiedliwości z pośród sędziów sądu apelacyjnego;

b) jeden członek lub jego zastępca, delegowani przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z pośród urzędników Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych;

c) dwaj członkowie lub ich zastępcy, powołani przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z pośród kandydatów, przedstawionych w podwójnej liczbie przez właściwe organa samorządu rolniczego lub zrzeszenia tego samorządu, wyznaczone przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

(2) Ponadto Minister Rolnictwa i Reform Rolnych ma prawo delegować na posiedzenie Kcmisji urzędników Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych, jako referentów z głosem doradczym.

(3) Członkowie Komisji, wymienieni w pkt. a) i b), pełnią urząd do odwołania, członkowie zaś wymienieni w pkt. c) — przez okres dwu lat.

Art. 6. (1) Ustanawia się przy każdym wojewodzie — wojewódzką komisję ziemską.

(2) Wojewódzka komisja ziemska orzeka w sprawach przekazanych jej przez właściwe ustawy.

Art. 7. (1) Przewodniczącym wojewódzkiej komisji ziemskiej jest wojewoda.

(2) W zastępstwie wojewody przewodniczy na posiedzeniu komisji i reprezentuje komisję nazewnątrz urzędnik administracji rolnictwa i reform rolnych, wyznaczony przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

(3) Jeżeli nie może przewodniczyć ani wojewoda, ani urzędnik, wymieniony w ustępie poprzednim, przewodnictwo w komisji sprawuje jeden z urzędników administracji rolnictwa i reform rolnych z wykształceniem prawniczem, wyznaczony przez wojewodę.

Art. 8. (1) W skład wojewódzkiej komisji ziemskiej, prócz przewodniczącego, wchodzą z głosem stanowczym:

a) jeden członek lub jego zastępca, delegowani przez Ministra Sprawiedliwości z pośród sędziów sądu okręgowego;

b) jeden członek lub jego zastępca, delegowani przez wojewodę z pośród urzędników administracji rolnictwa i reform rolnych;

c) dwaj członkowie lub ich zastępcy, powołani przez wojewodę z pośród kandydatów, przedstawionych w podwójnej liczbie przez właściwą izbę rolniczą.

(2) Ponadto wojewoda ma prawo delegować na posiedzenia komisji podległych sobie urzędników, jako referentów z głosem doradczym.

(3) Członkowie komisji, wymienieni w pkt. a) i b) pełnią urząd do odwołania, członkowie zaś, wymienieni w pkt. c), przez okres dwu lat.

Art. 9. (1) Postanowienia art. 62 i 63 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) stosują się odpowiednio do członków komisyj ziemskich, wymienionych w art. 5 pkt. c) i w art. 8 pkt. c).

(2) Przewidziane w tych przepisach uprawnienia wykonywa w stosunku do członków Głównej Komisji Ziemskiej, wymienionych w art. 5 pkt. c), Minister Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 10. (1) Członkowie komisyj ziemskich, wymienieni w art. 5 pkt. c) i w art. 8 pkt. c), otrzymują ze Skarbu Państwa za udział w posiedzeniach komisyj ziemskich diety dzienne, a także zwrot kosztów podróży.

(2) Diety dzienne oraz zwrot kosztów podróży dla członków, wymienionych w art. 5 pkt. c), oblicza się według V grupy uposażenia, dla członków zaś, wymienionych w art. 8 pkt. c) — według VI grupy uposażenia funkcjonarjuszów państwowych.

Art. 11. (1) Na posiedzenia komisyj ziemskich winni być wezwani wszyscy członkowie komisyj.

(2) Do ważności posiedzeń komisyj ziemskich potrzebna jest obecność trzech członków lub ich zastępców, w tem również przewodniczącego.

(3) Orzeczenia komisyj ziemskich zapadają większością głosów obecnych członków; w razie równości głosów przeważa zdanie, za którem wypowiada się przewodniczący.

(4) Orzeczenia komisyj ziemskich winny być doręczane osobom zainteresowanym.

Art. 12. (1) Postępowanie w komisjach ziemskich jest prowadzone z urzędu.

(2) Posiedzenia komisyj ziemskich są jawne i niejawne. O posiedzeniach jawnych winny być zawiadamiane strony interesowane.

(3) Komisje ziemskie wydają orzeczenia łącznie z rozpoznaniem sprawy na posiedzeniach jawnych w przypadkach przez ustawy dla tych posiedzeń zastrzeżonych, w pozostałych zaś przypadkach — na posiedzeniach niejawnych, bez udziału stron. Narady komisyj ziemskich we wszystkich przypadkach są tajne.

(4) Załatwianie poszczególnych czynności komisje ziemskie mogą zlecić poszczególnym członkom kompletu orzekającego. Główna Komisja Ziemska ponadto może zlecić załatwianie takich czynności wojewódzkiej komisji ziemskiej. Komisje ziemskie przeprowadzają wszelkie dowody, potrzebne do wyświetlenia prawdy.

(5) Koszty postępowania przed komisjami ziemskiemi ponosi Skarb Państwa.

(6) Biegiem spraw na posiedzeniach komisji ziemskiej kieruje przewodniczący, któremu względem stron, zastępców ich i wogóle osób obecnych, nie stosujących się do jego zarządzeń i zakłócających porządek obrad, służy — po uprzedniem upomnieniu — prawo wymierzenia następujących kar porządkowych:

a) grzywny w wysokości do 100 złotych,

b) wydalenia z sali posiedzeń.

Art. 13. (1) Od orzeczeń, wydanych w pierwszej instancji w sprawach administracji reform rolnych przez władze administracji ogólnej oraz wojewódzkie komisje ziemskie i inne organa kolegjalne, służy stronie odwołanie w ciągu czternastu dni po dniu doręczenia orzeczenia, jeżeli poszczególne ustawy nie stanowią inaczej. Postanowienia ustaw specjalnych, ustalających trzydziestodniowy termin odwołania, zostają uchylone.

(2) Termin zaskarżenia orzeczenia władza orzekająca ujawnia w orzeczeniu.

Przepisy końcowe.

Art. 14. (1) Z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego (art. 20) wymienione w poszczególnych ustawach i rozporządzeniach uprawnienia i obowiązki przechodzą:

a) Głównej Komisji Ziemskiej — na Główną Komisję Ziemską, ustanowioną na podstawie art. 3 i 4;

b) okręgowych komisyj ziemskich — na wojewódzkie komisje ziemskie;

c) okręgowych urzędów ziemskich i prezesów okręgowych urzędów ziemskich — na wojewodów;

d) powiatowych urzędów ziemskich, komisarzy ziemskich podkomisarzy ziemskich oraz delegatów okręgowych urzędów ziemskich — na starostów.

(2) Sprawy administracji reform rolnych na obszarze m. st. Warszawy włącza się do zakresu działania Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Art. 15. (1) Znosi się Komisję Odwoławczą, utworzoną na podstawie art. 8 ustawy z dnia 17 grudnia 1920 r. o przejęciu na własność Państwa ziemi w niektórych powiatach Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. z 1921 r. Nr. 4, poz. 17), w brzmieniu ustalonem w art. 2 ustawy z dn. 16 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 725).

(2) Wymienione w poszczególnych ustawach i rozporządzeniach uprawnienia i obowiązki Komisji Odwoławczej przechodzą na terytorjalnie właściwe wojewódzkie komisje ziemskie.

Art. 16. (1) Upoważnia się Radę Ministrów do wydawania w drodze rozporządzeń przepisów w sprawie znoszenia, zmiany składu, trybu postępowania i przenoszenia kompetencji ciał kolegjalnych, współdziałających obecnie na obszarze województw i powiatów z głosem doradczym lub stanowczym w wykonywaniu zadań administracji reform rolnych.

(2) Uprawnienia powyższe nie odnoszą się do komisyj ziemskich (art. 3 i 6), a także, jeżeli chodzi o górnośląską część województwa śląskiego, do Stałego Wydziału, przewidzianego w ustawach osadniczych (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr. 112, poz. 796).

Art. 17. (1) Na obszarze województw: łódzkiego, nowogródzkiego i pomorskiego sprawy administracji reform rolnych, włączone do zakresu działania wojewody (art. 1, 2 i 14 pkt. c), załatwiać będą ekspozytury właściwych urzędów wojewódzkich w siedzibie dotychczasowych okręgowych urzędów ziemskich, o ile siedziby te nie zostaną przed dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego przeniesione do właściwych miast wojewódzkich.

(2) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych:

a) wydadzą bliższe zarządzenia w sprawie organizacji tych ekspozytur i trybu załatwiania w nich spraw;

b) oznaczą termin zniesienia tych ekspozytur.

Art. 18. Zatrudnieni w okręgowych urzędach ziemskich i powiatowych urzędach ziemskich urzędnicy i niżsi funkcjonarjusze państwowi oraz pracownicy kontraktowi, z którymi do dnia wejścia w życie rozporządzenia niniejszego nie rozwiązano stosunku służbowego, przechodzą z tym dniem do służby do właściwych urzędów wojewódzkich, względnie starostw.

Art. 19. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza

się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Art. 20. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1934 r. i obowiązuje na całym obszarze Państwa z zastrzeżeniem postanowień ust. 2.

(2) Postanowienia art. 1, 2, art. 14 pkt. c) i d) i art. 16 wchodzą w życie na obszarze województwa śląskiego w dniu wejścia w życie ustawy śląskiej, dostosowującej ustrój śląskich władz administracyjnych do powyższych postanowień (art. 4 pkt. 2 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 15 lipca 1920 r., zawierającej statut organiczny Województwa Śląskiego (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 497).

(3) Z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego tracą moc obowiązującą przepisy w przedmiotach, unormowanych niniejszem rozporządzeniem, w szczególności:

a) artykuły 3—24, 26, 27, 30 i 32 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o zakresie działania Ministra Reform Rolnych i organizacji urzędów i komisyj ziemskich (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 706);

b) rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 stycznia 1927 r. o utworzeniu Głównej i Wojewódzkich Rad naprawy ustroju rolnego (Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 14).

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: *J. Jędrzejewicz*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *Wl. Zawadzki*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *Nakoniecznikow-Klukowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*

Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*

Minister Poczt i Telegrafów: *Kaliński.*

(Dz. U. R. P. z dn. 30.X. 1933 r. Nr. 85, poz. 635).

180.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 26 października 1933 r.

w sprawie zmiany w rozporządzeniu o ustaleniu siedzib i właściwości terytorjalnej powiatowych urzędów ziemskich.

Na podstawie art. 21 i 38 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o zakresie działania Ministra Reform Rolnych i organizacji urzędów i komisyj ziemskich (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 706) zarządzam, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 8 listopada 1932 r. o ustaleniu siedzib i właściwości terytorjalnej powiatowych urzędów ziemskich (Dz. U. R. P. Nr. 111, poz. 923) czyni się następujące zmiany:

Znosi się istniejące na obszarze Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Piotrkowie Powiatowe Urzędy Ziemskie w Łasku i Sieradzu; powiat łaski włącza się do właściwości terytorjalnej Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Łodzi, a powiat sieradzki — do właściwości terytorjalnej Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Kaliszu.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1933 r.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Nakoniecznikow-Klukowski

(Dz. U. R. P. z dn. 30.X. 1933 r. Nr. 87, poz. 674).

181.

POZA WYŻEJ WYMIENIONEMI UKAZAŁY SIĘ NASTĘPUJĄCE USTAWY I ROZPORZĄDZENIA:

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 4 października 1933 r. o postępowaniu celnem. (Dz. U. R. P. z dn. 9.X.33 r. Nr. 77, poz. 552).

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 9 października 1933 r. o częściowej zmianie ustawy z dn. 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych, (Dz. U. R. P. z dn. 11.X.33 r. Nr. 78 poz. 554).

Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dn. 11 października 1933 r. o ulgach celnych (Dz. U. R. P. z 11.X.33 r. Nr. 78, poz. 555).

Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dn. 11 października 1933 r. o ulgach celnych na owoce południowe, towary kolonjalne i oleje roślinne (Dz. U. R. P. z dnia 11.X.33 r. Nr. 78, poz. 556).

Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dn. 11 października 1933 r. o ulgach celnych. (Dz. U. R. P. z dn. 11.X.33 r. Nr. 78, poz. 557).

Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dn. 11 października 1933 r. o częściowej zmianie rozporządzenia z dn. 25 stycznia 1928 r. w sprawie ceł maksymalnych. (Dz. U. R. P. z dn. 11.X.33 r. Nr. 78, poz. 558).

Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 29 września 1933 r. w sprawie wejścia w życie art. 212 i 213 ustawy o ubezpieczeniu społecznem. (Dz. U. R. P. z dn. 11.X.33 r. Nr. 79, poz. 560).

Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 11 października 1933 r. w sprawie zakazu przywozu niektórych towarów. (Dz. U. R. P. z dn. 11.X. 1933 r. Nr. 79, poz. 561).

Rozporządzenie Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dn. 7 października 1933 r. o częściowej zmianie rozporządzeń: z dn. 19 listopada 1928 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie maszyn włókienniczych i z dn. 6 lutego 1930 r. w sprawie zwrotu ceł przy wywozie wytworów hutniczych oraz niektórych wyrobów metalowych (Dz. U. R. P. z dn. 11.X.33 r. Nr. 79, poz. 563).

Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dn. 7 października 1933 r. o częściowej zmianie rozporządzenia z dn. 14 lipca 1933 r. w sprawie zwrotu ceł przy wywozie zbóż, produktów przemiału i słodu (Dz. U. R. P. z dn. 11.X.33 r. Nr. 79, poz. 564).

Rozporządzenie Ministrów: Skarbu Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dn. 10 października 1933 r. o dalszem zawieszeniu cła wywozowego od szmat, skrawków tkanin, starych: lin, powrozów, sznurków; skrawków papieru i makulatury (Dz. U. R. P. z dn. 11.X.33 r., Nr. 79, poz. 565).

Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dn. 10 października 1933 r. w sprawie częściowej zmiany art. 15 rozporządzenia z dn. 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej. (Dz. U. R. P. z dn. 11.X.33 r. Nr. 79, poz. 566).

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. Kodeks zobowiązań (Dz. U. R. P. z dn. 28.X.1933 r. Nr. 82, poz. 598).

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. Przepisy wprowadzające kodeks zobowiązań (Dz. U. R. P. z dn. 28.X.33 r., Nr. 82, poz. 599).

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnem (Dz. U. R. P. z dn. 29.X.33 r. Nr. 84, poz. 610).

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o państwowym podatku od uboju (Dz. U. R. P. z 29.X.33 r. Nr. 84, poz. 614).

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. w sprawie uregulowania obrotu zwierzętami gospodarskiemi i drobiem oraz obrotu hurtowego mięsem (Dz. U. R. P. z dn. 30.X.33 r. Nr. 85, poz. 639).

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. w sprawie zmiany ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. z dn. 30.X.33 r. Nr. 86, poz. 661).

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. z dnia 30.X.33 r. Nr. 86, poz. 663).

Zarządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 29 września 1933 r. w sprawie wyboru radców przez społeczne organizacje rolnicze do rady Łódzkiej Izby Rolniczej. (Monit. Pols. z dn. 4.X.33 r. Nr. 228, poz. 250).

Orzeczenie Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej, ustalające warunki pracy i płacy straży leśnej na rok służbowy 1933/34 na obszarze województw: warszawskiego, lubelskiego, kieleckiego, łódzkiego i białostockiego (Monit. Pols. z dn. 9.X.33 r. Nr. 232, poz. 251).

182.

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

Nr. Fk. I.VI.1634/33 z dnia 14 października 1933 r.

w sprawie konwertowania pożyczek nieskonwertowanych na zasadzie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1927 r.

Do Państwowego Banku Rolnego

w miejscu.

Państwowy Bank Rolny ustali na dzień 1 lipca 1933 r. należności od osadników z tytułu pożyczek, udzielonych na podstawie przepisów, obowiązujących przed wejściem w życie rozporządzenia Ministra Reform Rolnych z dnia 23 grudnia 1926 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu o zasadach administrowania i dysponowania funduszem zapomóg i kredytu ulgowego (Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr. 7 poz. 51), a nieskonwertowanych dotąd na zasadzie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1927 r. w sprawie likwidacji funduszów, przeznaczonych na cele parcelacji i osadnictwa (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 330 — fundusze kategorji A i B).

Przy ustalaniu należności na 1 lipca 1933 r. należy obliczyć:

a) zadłużenie ustalone na dzień 1 lipca 1928 r.,

b) procenty od 1 lipca 1928 r. do 1 stycznia 1932 r. w wysokości 4 od sta, a od 1 stycznia 1932 r. do 1 lipca 1933 r. w wysokości 3 od sta w stosunku rocznym, jak przy pożyczkach inwestycyjnych z funduszu zapomóg i kredytu ulgowego, to znaczy z zastosowaniem ulg, z których korzystali dłużnicy z tytułu zaciągniętych z tego tytułu pożyczek oraz

c) dodatek administracyjny Państwowego Banku Rolnego — i stworzyć z tego na dzień 1 lipca 1933 r. nową sumę długu.

W powyższy sposób ustaloną na 1 lipca 1933 r. sumę długu Okręgowy Urząd Ziemski zahipotekuje na pierwszem miejscu

na podstawie oświadczenia, wystawionego przez Państwowy Bank Rolny w myśl art. 23 ustawy z dnia 9 marca 1932 r. o Funduszu Obrotowym Reformy Rolnej (Dz. U. R. P. Nr. 26 poz. 236) i na podstawie upoważnienia do tego przez Bank po ewentualnem uregulowaniu hipoteki osadnika, obejmującem również ewentualne ujawnienie w księgach hipotecznych aktu nadawczego w trybie ustawy z dnia 17 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 166) lub orzeczenia, ustalającego przeniesienie prawa własności rozparcelowanych gruntów państwowych na nabywcę (art. 61 ustawy z dnia 28.XII.1925 r. o wykonaniu reformy rolnej).

Gdzie zabezpieczenie ustalonej w powyższy sposób należności na pierwszem miejscu nie będzie możliwe, można należność tę zahipotekować po kredycie długoterminowym Państwowego Banku Rolnego albo też bezpośrednio po innych obciążeniach, przejętych w cenie nabycia działki.

Gdy pożyczka nie może być zabezpieczona w myśl powyższego, należy zażądać od dłużnika uzyskania ustąpienia pierwszeństwa hipotecznego w okresie trzech miesięcy z zaznaczeniem, że, o ile w tym okresie nie uzyska ustąpienia pierwszeństwa lub nie da dostatecznego innego zabezpieczenia, pożyczka będzie ściągnięta w całości po upływie trzech miesięcy.

Koszty zabezpieczenia hipotecznego ponosi dłużnik.

W indywidualnych wypadkach, uzasadnionych koniecznością zabezpieczenia udzielonych pożyczek, upoważniam Państwowy Bank Rolny do przejściowego pokrywania z Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej kosztów hipotekowania pożyczek.

W związku z powyższem Państwowy Bank Rolny wstrzyma do 31 grudnia 1933 r. kroki egzekucyjne w stosunku do omawianych w niniejszem piśmie osadników, którzy winni uiścić do tego terminu opłaty, przypadające na drugie półrocze 1933 r. w wysokości ustalonej w § 4 p. *a* rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 24 maja 1933 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie ulg przy spłacie należności Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 377).

W roku 1934 omawiani osadnicy dokonają wpłat, przypadających na ten rok w wysokości podanej powyższem rozporządzeniem, a w pierwszem półroczu 1935 r. dokonają wpłat, przypadających na to półrocze.

Od 1 lipca 1935 r. nowoustalona na 1 lipca 1933 r. należność podlega spłacie na normalnych warunkach w ratach amortyzacyjnych jak dla pożyczek z części kredytowej Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej.

W wypadkach sprzedaży osady lub jej wystawienia na licytację upoważniam Państwowy Bank Rolny do żądania całej lub

części pożyczki, a to mając na względzie zabezpieczenie interesów Skarbu Państwa.

Wysokość dodatku administracyjnego włączonego do konwertowanej — myśl niniejszego zarządzenia — należności zechce Państwowy Bank Rolny podać do wiadomości Ministerstwa.

Sprawa rozrachunku pomiędzy Funduszem Obrotowym Reformy Rolnej a Państwowym Bankiem Rolnym z tytułu kosztów administracyjnych Państwowego Banku Rolnego zostanie uregulowana w drodze późniejszego porozumienia.

Gdy oprócz omawianych należności skarbowych jest pożyczka w listach zastawnych Państwowego Banku Rolnego, mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o konwersji niektórych pożyczek w listach zastawnych Państwowego Banku Rolnego i niektórych zobowiązań wobec Skarbu Państwa na pożyczki z części kredytowej Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 266).

(—) Nakoniecznikow-Klukowski
Minister

183.

PISMO OKÓLNE M. R. i R. R.

Nr. Fk. I-1-623/33 z dnia 6 lipca 1933 r.

w sprawie hipotecznego zabezpieczenia pożyczek inwestycyjnych z funduszu zapomóg i kredytu ulgowego.

W związku z poruszoną przez Państwowy Bank Rolny sprawą przedstawiania przez niektórych osadników wyciągów hipotecznych, stwierdzających zabezpieczenie pożyczek inwestycyjnych z funduszu zapomóg i kredytu ulgowego, udzielonych w swoim czasie za poręką, na niewłaściwem miejscu, t. j. po wpisach dokonanych z tytułu wierzytelności osób prywatnych, — Ministerstwo stoi na stanowisku, iż wobec niedopełnienia przez tych dłużników warunków, zastrzeżonych w orzeczeniach okręgowych urzędów ziemskich, jedynie słuszne jest żądanie uzyskania przez tych dłużników ustąpienia przez osoby trzecie pierwszeństwa hipotecznego dla pożyczek z funduszu zapomóg i kredytu ulgowego w określonym przez Bank terminie z ostrzeżeniem, że w przeciwnym razie Bank będzie zmuszony zażądać natychmiastowej spłaty całkowitej pożyczki.

W wyjątkowych jednak wypadkach, gdy dłużnik nie może uzyskać ustąpienia ze strony wierzycieli prywatnych pierwszeń-

stwa hipotecznego dla pożyczki z funduszu zapomóg i kredytu ulgowego, a suma tej pożyczki, wraz z uprzednio zahipotekowanemi wierzytelnościami prywatnemi, mieści się w granicach ceny nabycia gruntu, ustalonej w akcie kupna - sprzedaży, Ministerstwo upoważnia niniejszem Państwowy Bank Rolny do przyjmowania zabezpieczenia hipotecznego, w wytworzonym stanie rzeczy, według uznania Państwowego Banku Rolnego, z tem jednakże zastrzeżeniem, że równocześnie zostanie sprawdzona realność poręczeń dodatkowych, tak pod względem odpowiedzialności materjalnej poręczycieli jak i ważności ich z punktu widzenia formalnego, np. czy nie uległy one przedawnieniu, zwłaszcza na terenie województw wschodnich, gdzie obowiązują przepisy tomu X Zbioru Praw, z uwagi na postanowienia art. 1560.

Jeżeli długi zahipotekowane przed pożyczką z funduszu zapomóg i kredytu ulgowego wraz z tą pożyczką nie mieszczą się w cenie nabycia gruntu, a dłużnik nie przedstawi ustąpienia pierwszeństwa hipotecznego dla pożyczki z funduszu zapomóg i kredytu ulgowego, wówczas należy wezwać dłużnika do całkowitej spłaty pożyczki i ewentualnie wdrożyć przeciwko niemu kroki egzekucyjne.

(—) K. Kasiński
Podsekretarz Stanu.

Otrzymują: Państwowy Bank Rolny oraz wszystkie Okręgowe i Państwowe Urzędy Ziemskie.

184.

PISMO OKÓLNE M. R. i R. R.

Nr. Fk. I-5-1269/33 z dn. 10 sierpnia 1933 r.

w sprawie przenoszenia do dłuższego okresu umorzenia reszty ceny kupna i należności z pożyczek w okresie ulgowym.

Uwzględniając motywy przytoczone przez Państwowy Bank Rolny w piśmie Nr. 839/F. A. z dn. 6.VII. 1933 r. Ministerstwo wyraża zasadniczo niniejszem zgodę, aby na okres trwania karencji, ustalonej rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dn. 24.V. r. b. (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 377), przenoszenie do dłuższego okresu umorzenia zarówno zakredytowanej i przekazanej do administracji Państwowego Banku Rolnego reszty ceny sprzedażnej gruntów państwowych, jak i pożyczek z funduszu zapomóg i kredytu ulgowego — zostało wstrzymane z tem jednakże zastrzeżeniem, że w odniesieniu do nabywców z parcelacji rządowej, na prośbę tych nabywców, należy

przeprowadzać zmianę okresu amortyzacyjnego na warunkach, przewidzianych w § 6 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 24.V.1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 414) w pierwszym rzędzie w tych przypadkach, gdy prośba petenta oparta jest na szczególnie uzasadnionych okolicznościach.

Przy udzielaniu przez Okręgowe Urzędy Ziemskie zezwoleń pierwonabywcom na przepisanie tytułu własności działek, pochodzących z parcelacji gruntów państwowych — na nowonabywców, dokonywując rozrachunku z pierwonabywcą warunkować należy powyższe od spłacenia przez nowonabywcę całości lub chociaż części zaległych i odroczonych rat, przyczem Państwowy Bank Rolny ma możność w tych wypadkach, na podstawie § 6 wyżej cytowanego rozporządzenia i upoważnień zawartych w piśmie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dn. 27. III. r. b. Nr. F. K. I-5/106/33 dokonywać zmiany okresu umorzenia należności.

Przy udzielaniu zaś przez Okręgowe Urzędy Ziemskie zezwoleń na aljenację gospodarstw z parcelacji prywatnej, obciążonych pożyczkami Skarbu Państwa, postępować należy analogicznie jak przy parcelacji rządowej, kierując się przytem wskazówkami, zawartemi w piśmie okólnem b. Ministerstwa Reform Rolnych z dnia 24.IX.1929 r. Nr. 3992/Kr.

Za Kierownika Departamentu
(—) K. Smoleński
Naczelnik Wydziału

Otrzymują: Państwowy Bank Rolny i wszystkie Okręgowe Urzędy Ziemskie.

185.

PISMO OKÓLNE M. R. i R. R.

Nr. Fk. VII.1519/33 z dnia 14 października 1933 r.

w sprawie zmiany instrukcji Ministra Reform Rolnych z dnia 21.VI.1932 r. o przyznawaniu pomocy kredytowej w budulcu.

§ 4 instrukcji Ministra Reform Rolnych z dnia 21 czerwca 1932 r. o przyznawaniu pomocy kredytowej w budulcu przenoszącym lub wznoszącym budynki przy scalaniu oraz nabywcom samodzielnych gospodarstw przy parcelacji zmieniam i nadaję temu paragrafowi brzmienie następujące:

„Pożyczki w budulcu przyznawane będą dla scalających się na spłaty do lat 10-u włącznie, a dla nabywców parcel samodzielnych do lat 15-u.

Termin płatności I-ej raty przypadnie na dzień 31 października po upływie jednego roku dla uczestników scalenia, a dla nabywców samodzielnych gospodarstw z parcelacji po upływie 3-ch lat od daty wydania przez nadleśnictwo asygnaty na odbiór drewna.

Trzyletni okres ulgowy dla nabywców samodzielnych parcel może być skrócony do lat dwóch przy dziesięcioletnim okresie spłaty i do jednego roku przy krótszym okresie spłaty".

Nowa redakcja § 4 instrukcji Ministra Reform Rolnych z dnia 21 czerwca 1932 r. o przyznawaniu pomocy kredytowej w budulcu wyraźnie ustala, że terminy spłaty pożyczek do lat 10-u dla scalających się, a do lat 15-u dla nabywców parcel samodzielnych są maksymalne i w tych granicach powiatowy urząd ziemski będzie uwzględniał życzenia pożyczkobiorców co do ilości lat, w ciągu których ma nastąpić spłata pożyczki z tem, że rata nie może być niższa od 40 zł. rocznie.

Ustalenie okresu ulgowego zależy od zdolności płatniczej dłużnika, a decyduje o tem powiatowy urząd ziemski na podstawie danych posiadanych i podanych przez pożyczkobiorcę.

Gdy czas spłaty pożyczki ma być krótszy od lat 10-u, roczna spłata określa się w wysokości odpowiedniej części długu na umorzenie i oprocentowania od każdorazowo niespłaconego długu. W tych wypadkach należy w § 2 skryptów dłużnych skreślać wyrazy: „równych amortyzacyjnych".

Spłaty amortyzacyjne będą ustalane tylko na lat 10 i 15. Okres ulgowy nie wchodzi do okresu spłat.

Za Ministra:
(—) K. Kasiński
Podsekretarz Stanu.

Otrzymują: wschodnie i centralne Powiatowe i Okręgowe Urzędy Ziemskie, Państwowy Bank Rolny oraz Dyrekcja Naczelna Lasów Państwowych.

186.

PISMO OKÓLNE M. R. i R. R.

Nr. Fk. I-1/1514/33 z dnia 23 października 1933 r.

w sprawie hipotecznego zabezpieczenia pożyczek z funduszu zapomóg i kredytu ulgowego.

Ministerstwo wyjaśnia, iż zastrzeżenia, podane w piśmie okólnem Ministerstwa z dn. 6.VII. r. b. Nr. Fk. I. 1/623/33, dotyczące żądania przedstawienia przez dłużników ustąpień ze stro-

ny wierzycieli prywatnych pierwszeństwa hipotecznego na rzecz pożyczek inwestycyjnych z funduszu zapomóg i kredytu ulgowego, udzielonych w swoim czasie za poręczeniem, nie mają zastosowania w tych wypadkach, jeżeli dłużnik zahipotekował pożyczkę inwestycyjną (udzieloną za poręczeniem) bezpośrednio po reszcie ceny sprzedażnej, zabezpieczonej hipotecznie za zgodą Okręgowego Urzędu Ziemskiego na rzecz sprzedawcy, stosownie do postanowień p. 1 § 20 rozporządzenia Ministra Reform Rolnych z dnia 23.XII. 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 51 z 1927 r.).

Jeżeli pożyczka inwestycyjna w tym wypadku nie mieściłaby się łącznie z zahipotekowanem zadłużeniem z tytułu reszty ceny sprzedażnej w cenie nabycia gruntu, wówczas winna była być ona zabezpieczona dodatkowo przez poręczenie dwóch majątkowo odpowiedzialnych osób, stosownie do postanowień p. 3 § 20 wyżej cytowanego rozporządzenia.

(—) K Kasiński
Podsekretarz Stanu.

Otrzymują: wszystkie Okręgowe i Powiatowe Urzędy Ziemskie oraz Państwowy Bank Rolny.

187.

PISMO OKÓLNE M. R. i R. R.

Nr. M. V-2b/21 z dn. 26 października 1933 r.

w sprawach wodno - prawnych.

Przy wykonywaniu ustawy wodnej z dn. 19 września 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 574 z 1928 r.), władze wodne zmuszone są w wielu wypadkach przedsiębrać wyjazdy służbowe celem zbadania stanu rzeczy na miejscu.

Sprawy wodno-prawne, wymagające takich wyjazdów, dadzą się podzielić na:

I. sprawy, wszczęte w interesie lub na prośbę strony, a niewynikające z ustawowego obowiązku władzy wodnej (np.: wskutek podania o zezwolenie w sprawach wodnych (art. 191), o ustalenie dawnego prawa wodnego (art. 254 a), o zawiązanie spółki wodnej (art. 210 ust. 1) i t. d.);

II. sprawy, wszczęte skutkiem winy, polegającej na przekroczeniu przez stronę postanowień ustawy wodnej, względnie rozporządzeń, wydanych na jej podstawie — przyczem władza wodna przedsiębierze zbadanie stanu rzeczy na miejscu bądź

z własnej inicjatywy, bądź wskutek zażalenia interesowanych (np. skarżących się na zalew gruntów przez piętrzenie wody przy młynie i t. d.);

III. sprawy, wynikające z ustawowego obowiązku władzy wodnej, jako wykonawcy ustawy wodnej (np.: wykonanie nadzoru nad spółkami wodnemi, zaliczanie prywatnych wód do kategorji wód publicznych w interesie publicznym (art. 3 ust. 1), obchód terenu przed wydaniem rozporządzeń dla ochrony od powodzi (art. 113) lub przed oznaczeniem obszaru zalewu (art. 114), cofnięcie lub ograniczenie pozwolenia z urzędu (art. 63), cofnięcie pozwolenia z art. 64, wdrożenie z urzędu postępowania dla założenia spółki (art. 210 ust. 1) i t. d.). Wspólną cechę tych spraw stanowi okoliczność, że załatwienie ich leży w interesie publicznym, jakkolwiek niewykluczone jest, że w wielu wypadkach z interesem tym pokrywają się także prywatne interesy bądź pojedyńczych interesowanych, bądź całych grup ludności.

W myśl art. 105 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36 poz. 341), koszty podróży służbowych obciążają w sprawach:

ad I. — stronę interesowaną („przedsiębiorcę“ w rozumieniu ustawy wodnej),

ad II. — winnego przekroczenia.

Natomiast Skarb Państwa ponosi koszty podróży w sprawach ad III; nadto obciążają go koszty podróży służbowych, wynikłych ze stosunku hierarchicznego między władzami wodnemi (np. lustracyj dokonywanych przez okręgowe urzędy ziemskie w starostwach, wyjazdów urzędników okręgowych urzędów ziemskich do Ministerstwa dla poinformowania się w sprawach prowadzenia działu wodno-prawnego i t. d.).

We wszystkich zatem wypadkach znajduje się czynnik zobowiązany do ponoszenia kosztów podróży w sprawach wyżej omówionych.

Przy załatwianiu spraw wymienionych wyżej ad I i II natrafiły władze wodne w swej praktyce na trudności następujące:

Wspomniane rozporządzenie z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341) nie mówi nigdzie wyraźnie o obowiązku stron do składania zaliczek na podróże służbowe, choćby przedsiębrane w interesie lub na prośbę tych stron — i stanąć należy raczej na stanowisku, że zaliczek takich można wprawdzie żądać, lecz że nie można ich w drodze egzekucji administracyjnej ściągać. Skutkiem tego wytworzył się w dziale spraw wodnoprawnych stan tego rodzaju, że normalnie strona składała zaliczkę na koszty podróży tylko w tych sprawach, których szybkiego załatwienia sobie życzyła, natomiast zachowywała się biernie wobec żądania władzy wodnej złożenia zaliczki na koszty po-

dróży, w sprawie której rychłe załatwienie zupełnie w jej interesie nie leży. Typowy będzie tu przykład młyna wodnego, którego dawne prawo wodne, zgłoszone w terminie z art. 253, wymaga zbadania na miejscu; przedsiębiorca jednakże, życząc sobie raczej utrzymania obecnego nieustalonego stanu, jako usuwającego się łatwo z pod wszelkiej kontroli, nie dąży bynajmniej do ustalenia rozmiarów tego prawa w drodze rozprawy na miejscu. W wielu znów wypadkach zażaleń i skarg z powodu naruszenia ustawy wodnej można wprawdzie ustalić stronę, w której interesie leży usunięcie skutków naruszenia (np. w wypadku skargi drobnych właścicieli gruntów zalanych przez cofkę młyna) i formalistycznie biorąc możnaby od niej w myśl art. 105 ust. 1 *b* żądać zaliczki na podróż służbową; jednak zwykle interes każdego z tych poszkodowanych jest zbyt mały, żeby chciał sam ponosić koszty tej zaliczki, a wspólnego porozumienia wszystkich poszkodowanych trudno się spodziewać.

W następstwie tego wytworzył się w tej dziedzinie życia stan anormalny, powodujący, że władze wodne traciły niejednokrotnie inicjatywę w unormowaniu stosunków wodnych i załatwiały wprawdzie dość szybko sprawy, na których zależało prywatnym jednostkom, natomiast zaniedbywały sprawy o przeważającym interesie publicznym, gdyż nie miały środków na przedsięwzięcie koniecznej normalnie podróży służbowej dla zbadania sprawy na miejscu.

Ministerstwo, chcąc umożliwić organom swym w okręgowych urzędach ziemskich i starostwach powiatowych, opłacanym z budżetu Ministerstwa części XII dz. 3 § 1, szybkie działanie w sprawach tego ostatniego rodzaju, skłonne jest uwzględniać w przyszłości wnioski okręgowych urzędów ziemskich o przyznanie im — szczupłych zresztą ze względu na obecną sytuację budżetową — kredytów miesięcznych z dz. 3 § 3 budżetu („podróże służbowe") na podróże służbowe z działu wodno-prawnego, w wysokości uzależnionej od ilości spraw, wymagających załatwienia według sprawozdań okręgowych urzędów ziemskich, przedkładanych na okólnik Ministerstwa z dnia 6 lipca 1933 r. Nr. M. I-1/19).

Przy użyciu tego kredytu obowiązywać będą normy następujące:

1) używać go należy tylko na podróże służbowe o przeważającym lub przynajmniej znacznym interesie publicznym; o ile zaś z interesem tym łączy się także interes stron prywatnych, należy uprzednio wyczerpać wszelkie środki dla uzyskania od nich zaliczki;

2) o ile koszty podróży, narazie z tego kredytu zaliczkowo pokrywane, ostatecznie obciążą stronę (art. 105 rozp. z dnia 23 marca 1928 r.), należy dążyć do ich szybkiego ściągnięcia przez wydanie odpowiednich orzeczeń i ewentualnie późniejszą egze-

kucję. Utrzymanie bowiem tego kredytu na dalszą przyszłość zależeć będzie w znacznej mierze od jego refundowania, t. zn. od odnawiania się go ze zwrotów od stron. Należy jednak mieć na uwadze, że ze względu na normy, obowiązujące w budżetowości państwowej, tylko zwroty dokonane w ciągu tego samego roku budżetowego (od 1.IV. do 31.III.), mogą być zrefundowane dla Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych, t. zn. że w bieżącym roku budżetowym Ministerstwo będzie mogło bez trudności użyć je na wznowienie wzmiankowanego kredytu; natomiast zwroty dokonane w nowym roku budżetowym muszą być zaliczane na dochody Skarbu Państwa i tem samem znikają z budżetu Ministerstwa.

Okręgowy Urząd Ziemski zechce na przyszłość przedkładać Ministerstwu ewentualnie nasuwające się mu uwagi co do sposobów uregulowania niniejszej kwestji tak w okręgowych urzędach ziemskich, jak też w starostwach powiatowych.

(—) K. Kasiński
Podsekretarz Stanu.

Otrzymują: wszystkie Okręgowe Urzędy Ziemskie, Urzędy Wojewódzkie i Komisarjat Rządu m. st. Warszawy.

Warszawskie Zakłady Graficzne, Wilcza 60, tel. 893-47.